705/04

Den 6. september 2004 blev i sag nr. 62.675:

xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxx xxx xxxx xxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Industriens
Pensionsforsikring A/S
Nørre Farimagsgade 3
Boulevard 47
1364 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der via sit ansættelsesforhold har haft arbejdsmarkedspension i Industriens Pensionsforsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde helbredsbetingede ydelser.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at klagerens erhvervsevne ikke anses for nedsat med mindst halvdelen, inden han udtrådte af pensionskassen.

Det er oplyst, at klageren, som er født i 1965, via to forskellige ansættelsesforhold har været optaget i en pensionsordning i selskabet i perioderne 26/9 1994-30/4 1995 samt 28/6 1999-31/3 2001.

Selskabet har i skrivelse af 26/3 2001 til klageren meddelt, at hans medlemskab af pensionskassen ophører pr. 31/3 2001, hvorefter han ikke længere har ret til ydelser fra selskabet. Der oplyses samtidig om muligheden for at fortsætte bidragsindbetalingen for egen regning, hvilken mulighed klageren ikke benyttede sig af.

Det fremgår af sagen, at klageren i efteråret 2000 under reparation af sin bil pådrog sig et rygtraume.

Den 14/8 2002 søgte klageren om helbredsbetingede ydelser på grund af ryglidelsen. Af ansøgningen fremgår, at han blev syg den 24/8 2000, at han er fuldstændig uarbejdsdygtig, at han ikke forventer at blive i stand til at arbejde igen, og at han indtil 31/7 2002 modtager sygedagpenge fra kommunen.

Af pensionsskemaer fra kommunen fremgår, at klageren har været sygemeldt siden 5/2 2001.

R. Kommune har den 4/7 2002 tilkendt klageren mellemste førtidspension med virkning fra 1/8 2002. Det fremgår af sagsfremstillingen fra kommunen, at klageren telefonisk har tilkendegivet, at han mener at være berettiget til højeste førtidspension, og at sagen ligger til gennemlæsning hos hans advokat. Kommunen angiver videre, at man ikke har modtaget bemærkninger fra advokaten, hvorfor sagen er afgjort uden bemærkninger. Det fremgår, at afgørelsen er baseret på følgende lægelige akter:

> "… speciallægeerklæring fra overlæge P.L., speciallæge i ortopædisk kirurgi, A. sygehus dateret den 13. maj 2002, statusattest fra egen læge dateret den 31. oktober 2001, attest vedrørende uarbejdsdygtighed fra egen læge dateret den 31. oktober 2001, statusattest og udskrivningsjournal fra rygkirurgisk ambulatorium dateret den 18. juli 2001, og røntgen undersøgelse, A. sygehus dateret den 22. marts 2001."

Af journaloplysninger fra rygkirurgisk ambulatorium fremgår i notat fra 1/6 2001:

> "Har siden efteråret haft vedvarende smerter i venstre balde og ud på bagsiden af venstre ben. Indimellem har det været lidt summen på fodryggen også. Ikke nogen føleforstyrrelser. Tilstanden er langsomt blevet ringere og ringere og han har nu ondt stort set hele tiden."

Det fremgår videre af journaloptegnelse fra 20/6 2001:

> "Kommer til svar på CT, som viser degenerative forandringer på L4- og L5-niveau. Der er let midtlinieprotrusion på L4 og lidt mere på L5, men uden påvirkning af nerverødder, som frit kommer ud på begge sider. På L3-niveau er der normalt. Har altså

discusdegeneration med protrusioner på de to nederste niveauer. Vi kan ikke påvise noget regulært rodtryk ved CT-skanning og dermed er der heller ikke chance for bedring ved operation.

Jeg vil foreslå, at pt. fortsætter med fysioterapi og man finder en passende beskæftigelse. Generelt må man sige, at arbejdet skal være omvekslende uden, at pt. bliver låst i stående eller siddende stilling. Man kan heller ikke forvente, at han kan klare helt tunge løft."

I statusattest dateret 18/7 2001 har overlæge C.B. fra rygkirurgisk ambulatorium angivet:

"Pt. har såkaldte degenerative forandringer i sin lænd, på dansk slidforandringer. Jeg bedømmer at pt. kan klare et passende arbejde."

I statusattest dateret 31/10 2001 fra læge E.H. er bl.a. anført:

"Det vil være fornuftigt at fastholde en optræningsplan med rygøvelser og gymnastik og en langsom genopstart på arbejdsmarkedet med deltidsbeskæftigelse, hvor han ikke bliver sat til rygbelastende aktiviteter af betydning, er absolut ønskværdig. Pga. de betydelige gener, vil man også fastholde at øgningen af arbejdstiden på arbejdspladsen, skal foregå i et fornuftigt ikke for hurtigt tempo.

…

For tiden er undersøgte i beskæftigelse på et bilværksted, hvor han såvel arbejder med det praktiske, som også med noget kontorarbejde. Dette skønnes fornuftigt og de nuværende 12 timer ugentligt kan således med passende intervaller øges, såfremt den kliniske tilstand tillader det over de kommende måneder."

I statusattest af 11/1 2002 angiver læge E.H.:

"Smerteproblematikken er uforandret, generne fra ryggen er betydelige og gør at han kun kan klare få timers fysisk aktivitet hver dag og dette med betydelige mængder smertestillende medicin. Situationen har været stationær nu et par mdr., umiddelbart er der ikke tegn på forbedring og hvordan prognosen er over det næste år kan man selvfølgelig ikke give noget svar på nu."

Af erklæring dateret 13/5 2002 fra speciallæge i ortopædisk kirurgi fremgår bl.a.:

"Tidligere i det væsentlige rask mand, som i forbindelse med tungt løft får et kraftigt smæld i lænderyggen med senere konstante kraftige smerter i ryg og venstre ben til følge. CT-skanning har vist diskusdegeneration i den nederste del af lænderyggen, men uden sikker påvirkning af nerverødder eller rygmarv. Klinisk har patienten dog kraftig påvirkning af hele venstre underekstremitet og betydelig irritation omkring venstre hofteled med konstante smerter og bevægeindskrænkning til følge.

Siden undersøgelsen på A. Sygehus for snart 1 år siden er tilstanden forværret ganske kraftigt, og patienten overvejer nu en ny undersøgelse med stillingtagen til eventuel stivgøring af ryggen eller indsættelse af kunstig diskus, hvilket måske er en mulighed.

…

Det vil sige, at for at patienten overhovedet kan komme tilbage på arbejdet, skal der være indikation for større rygkirurgi, og det skal gennemføres med godt resultat, for at patienten kan få et tåleligt liv i fremtiden."

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal anerkende, at han i efteråret 2000, medens han var medlem af pensionsordningen, fik en skade, der nedsatte hans generelle erhvervsevne i dækningsberettigende grad.

Klagerens advokat har over for selskabet i skrivelse af 10/10 2002 anført:

"For mig at se er det en kendsgerning:

- at min klient kom til skade i efteråret 2000,
- han på dette tidspunkt var medlem af pensionsordningen,
- at den pågældende ulykke er årsagen til, at min klient ikke har reel udsigt til på ny at komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Jeg er ikke i besiddelse af de betingelser, som gælder for pensionsordningen. Jeg har dog vanskeligt ved at forestille mig, at stationærtidspunktet har nogen betydning overhovedet for, om man har ret til at oppebære pensionen. Normalt vil det efter min opfattelse være tidspunktet for uheldets indtræden, der er afgørende for, om han har ret til at oppebære pension.

Så vidt jeg kan læse pensionsforsikringens skrivelse, anerkender man, at den tilstand, der er beskrevet i overlæge P.L.'s erklæring af 13. maj 2002, skyldes skaden i september. Den mellemliggende erklæring fra overlæge C.B. har derfor efter min opfattelse ingen betydning for sagens vurdering."

Advokaten har i skrivelse af 17/10 2002 supplerende anført:

"Indholdet af forsikringsbetingelserne var som forventet og giver ikke anledning til en tilbagekaldelse af klagen. De har med gult understreget i § 7 og § 8 'skønnes varigt nedsat med 2/3 eller mere af den fulde erhvervsevne'. Dette er betingelsen for at modtage invalidepension og bidragsfritagelse samt invalidesum. Spørgsmålet om, hvorvidt min klient er dækket af forsikringen, når det på et tidspunkt konstateres, at hans erhvervsevne er varigt nedsat, er ikke reguleret af disse bestemmelser. Her gælder efter min opfattelse de ganske normale bestemmelser, at der er forsikringsdækning, såfremt forsikringen var i kraft på det tidspunkt, hvor skaden, der bevirker den varige nedsættelse af erhvervsevnen, er sket og det uanset, at stationærtidspunktet først måtte indtræde på et senere tidspunkt."

Selskabet har afvist, at klagerens erhvervsevne var nedsat i dækningsberettigende grad forud for hans udtræden af pensionsordningen den 31/3 2001. Selskabet har i skrivelse af 2/12 2003 anført:

"Til støtte for vores afgørelse gøres gældende:

- at det er en betingelse for at få tilkendt helbredsbetingede ydelser fra Industriens Pension, at der foreligger dokumentation for, at erhvervsevnen varigt er nedsat med mindst halvdelen af helbredsmæssige årsager i ethvert erhverv, jf. de almindelige forsikringsbetingelser § 7, stk. 1 og § 8, stk. 1,
- at det af ordlyden i Forsikringsbetingelsernes § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1, fremgår som én af betingelserne for retten til invalidepension og invalidesum, at erhvervsevnenedsættelsen skal være varig, og at advokat P.K.'s bemærkning den 14. og 18. oktober 2002 om, at stationærtidspunktet ikke har nogen betydning overhovedet for om B.J.N. [klageren] har ret til ydelser fra Industriens Pension, og at dette ikke fremgår af betingelserne, derfor må tilbagevises. Hvis erhvervsevnenedsættelsen derfor ikke er varig i forsikringstiden, er retten til invalidepen-

sion og invalidesum derfor heller ikke opstået i forsikringstiden, og der kan ikke udbetales invalidepension eller invalidesum fra forsikringen.

- at betingelserne som nævnt i forsikringsbetingelsernes § 7, stk. 1 og § 8, stk. 1 skal være opfyldt, mens man er aktivt medlem af Arbejdsmarkedspensionen, jf. de almindelige forsikringsbetingelser § 6, stk. 1, 2. pkt.,
- at B.J.N. den 31. marts 2001 udtrådte af ordningen efter sædvanlig orientering om mulighederne for at bevare forsikringsdækningen som selvbetaler, jf. bilag nr. 1,
- at den i Pensionsbeviset fastsatte ret til invalidesum og invalidepension samt bidragsfritagelse indtræder, når den forsikredes erhvervsevne efter forsikringens ikrafttræden før det fyldte 60. år på grund af sygdom eller ulykkestilfælde skønnes varigt nedsat i ethvert erhverv med mindst halvdelen - og mindst 2/3 ved invalidepension og bidragsfritagelse - af den fulde erhvervsevne i overensstemmelse med Forsikringsbetingelsernes § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1,
- at det er Industriens Pension, der ud fra de helbredsmæssige forhold bedømmer, hvorvidt og hvornår forsikredes erhvervsevne er nedsat, jf. Forsikringsbetingelsernes § § 7, stk. 2 og § 8, stk. 2,
- at CT-scanning i juni 2001 på A. Sygehus har vist degenerative forandringer uden rodtryk og nervepåvirkning,
- at overlæge P.L. i såvel speciallægeerklæring fra den 13. maj 2002 og yderligere udtalelse fra den 31. oktober 2002 henviser til, at B.J.N.'s helbredsmæssige tilstand må betragtes som stationær siden juni 2001, idet der er sket en forværring af B.J.N.'s tilstand siden det primære traume i efteråret 2000, hvilket også støttes af Industriens Pensions lægekonsulents vurdering af den 28. november 2003,
- at Industriens Pension på dette grundlag har fastsat stationærtidspunktet til den 7. juni 2001 i vores afgørelse den 15. november 2002,
- at B.J.N.'s erhvervsevne ikke er nedsat med mindst halvdelen i efteråret 2000, og at der i perioden med aktivt medlemskab ikke foreligger lægelig dokumentation for, at erhvervsevnen er varigt nedsat med mindst halvdelen i ethvert erhverv."

Selskabets lægekonsulent har i notat af 28/11 2003 angivet:

"Der er for mig at se ikke lægelig dokumentation for, at medl. skulle have haft et erhvervsevnetab på 50 % fra det tidspunkt hvor han kom til skade.

…

Det nævnes i den tidligere omtalte speciallægeundersøgelse, at der siden medl. var på A. Sygehus er sket en ganske kraftig forværring. Speciallægen uddyber senere i speciallægeerklæringen ved en skrivelse dateret d. 31.10.02. Han mener her, at stationærtidspunktet ligger omkring begyndelsen af juli 01'. Og der er stationærtidspunkt for evt. 50 % uarbejdsdygtighed eller 2/3 – er ikke helt klart, men det fremgår ganske tydeligt af speciallægeerklæringen, at der som anført var sket en kraftig forværring siden juli 01'. Jeg synes således godt, at vi på det foreliggende grundlag kan konkludere at, godt nok har medl. nu et væsentligt erhvervsevnetab, men der er ikke dokumentation for at han havde det umiddelbart efter skaden og i hvert fald ikke før vi når hen til midten af 2001, dvs. efter han udgik af pensionskassen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår:

"**§ 7. Invalidepension og bidragsfritagelse**

Den i pensionsbeviset fastsatte ret til invalidepension og/eller bidragsfritagelse indtræder, når den forsikredes erhvervsevne efter forsikringens ikrafttræden før det fyldte 60. år på grund af sygdom eller ulykkestilfælde skønnes varigt nedsat med 2/3 eller mere af den fulde erhvervsevne."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og bemærker, at det af de lægelige oplysninger fremgår, at klageren siden uheldet i efteråret 2000 har haft ganske betydelige problemer med sin ryg. Nævnet bemærker videre, at klageren har været sygemeldt siden 5/2 2001, og at han kun i begrænset omfang har kunnet varetage et arbejde i forbindelse med arbejdsprøvning. På denne baggrund finder nævnet - uanset oplysningerne om, at

der efterfølgende er sket en forværring - at klagerens erhvervsevne inden hans udtræden af pensionsordningen i marts 2001 var nedsat med 50 %.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Industriens Pensionsforsikring A/S, skal anerkende, at klagerens erhvervsevne var nedsat med 50 % på tidspunktet for hans udtræden af pensionsordningen.

J. Hermann